

Jānis Roze

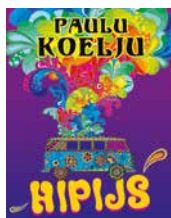
Ziņnesis

Novembris 2018

Ciemojamies
pie mūziķa
Arņa Veisbārža

“Jāņa Rozes apgāds”
izdevis Paulu Koelju
grāmatu “Hipijs”

“Jāņa Rozes apgāda”
akcija

Novembrī
Pircēja kartei
50% atlaide

Grāmatniekam
Jānim Rozem – 140

Latvijai – 100

Jāņa Rozes
apgāda
grāmatām

25%

atlaide

Iepērcies virs EUR 15
un saņem dāvanā
2019. gada
galda kalendāru

Ik katra jubileja ir vērtā tik, cik tā iedvesmo cilvēkus jauniem darbiem. 2018. gada novembris mums ir īpaši nozīmīgs, jo mēs svinēsim Latvijas dibināšanas 100. gadadienu un atzīmēsim grāmatnieka Jāņa Rozes dzimšanas dienas 140. gadskārtu. Viņa 1914. gadā izveidotais uzņēmums – grāmatu spiestuve un grāmatnīca – pastāvēja 26 gadus – līdz Latvijas valsts okupācijai 1940. gadā. Vēsturnieks Konstantīns Karulis, pētot Jāņa Rozes ieguldījumu latviešu literatūras un kultūras attīstībā, ir atzinis to par ļoti nozīmīgu. Minēšu tikai dažus piemērus. Šai laika periodā Jāņa Rozes apgādā bija izdotas vairāk nekā 850 grāmatas ar aptuveni diviem miljoniem kopējo metienu. Augusta Deglava, Kārļa Skalbes, Jāņa Poruka, Antona Austriņa

u.c. autoru kopoto rakstu krājumu izdošana stiprināja latviešu valodu un tautas garu, radīja pieprasījumu pēc oriģinālliteratūras. Drukājot un izplatot visos Latvijas novados populāras lugas, tika iedibinātas teātra spēlēšanas un izrāžu apmeklēšanas tradīcijas, kuras pastāv vēl šobaltdien.

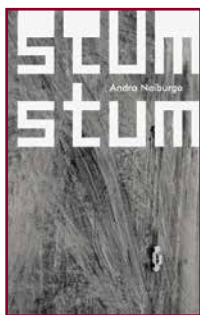
Pēc Latvijas valsts neatkarības atgūšanas ļoti vēlējamies atjaunot Jāņa Rozes uzņēmumu un turpināt viņa iesāktu darbu. Tas mums izdevās, un šobrīd Latvijā grāmatu tirdzniecības un izdošanas jomu pārstāv divi uzņēmumi ar Jāņa Rozes vārdu – SIA "Jānis Roze" ar 35 grāmatu veikaliem visā Latvijā un vairumtirdzniecības bāzi, kā arī SIA "Jāņa Rozes apgāds", kura pārziņā ir grāmatu izdošana.

Esam gandarīti par paveikto, taču vienlaikus – apņēmīgi un iedvesmoti turpināt darbus un ieceres arī pēc skaistajām, nozīmīgajām un apaļajām jubilejām.

Visskaistākais veids, kā tās atzīmēt, mūsaprāt, ir – sargājot un kopjot mūsu skaisto valodu, kā arī – lasot grāmatas un bagātinot katram sevi un savu valsti.

Ainārs Roze, SIA "Jānis Roze" valdes priekšsēdētājs

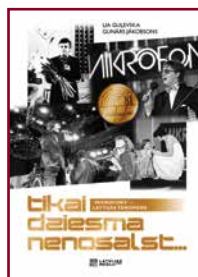
NEDĒĻAS PIEDĀVĀJUMS

5. – 11. novembris

~~€ 15,95~~

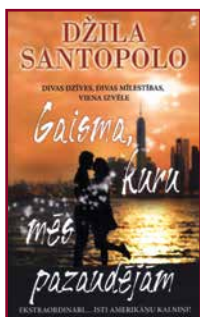
€ 8,00

12. – 18. novembris

~~€ 15,45~~

€ 5,00

19. – 25. novembris

~~€ 13,90~~

€ 6,50

26. novembris –

2. decembris

~~€ 8,85~~

€ 4,50

Dienas grāmata

Inga Žolude MATERIA BOTANICA

“Materia botanica” vākos ietverti divi romāni – arī “Silta zeme”, jo “Materia botanica” ir gan romāna “Silta zeme” turpinājums, gan jauns vēstījums, viss atkarīgs no skatpunkta. Vientulība reti ir viennozīmīga, un Daniels, Nellija un Vū gan ir tie paši “Siltas zemes” varoņi, gan nav. “Materia botanica” vēstījums atsākas tajā pašā vietā, kur stāsta pirmā daļa beidzas. Tomēr lietu daba pa šo laiku ir mainījusies. Daba. Tieši Dabā galvenais varonis Daniels mēģinās atšķetināt “Siltas zemes” samezgotās savādās intīmās saiknes, kas viņu vieno ar ģimeni, mīloto Vū, bet visipatnējāk – ar māsu Nelliju.

Grāmata tapusi un izdota ar Valsts kultūrkapitāla fonda atbalstu.

Kontinents

Roberts Kreiss ZAGLIS

No angļu valodas tulkojusi Liene Akmens

Septiņpadsmit gadus vecais Taisons ir pavisam parasts pusaudzis: spurains saskarsmē, apšēsts ar videospēlēm un vienmēr izsalcis. Tomēr puīša māte ar bažām ievēro izmaiņas dēla uzvedībā, un, kad sieviete zem Taisona gultas atrod dārgu *Rolex* pulksteni, viņu pārņem bailes, ka dēls iesaistījies kādā nelikumīgā afērā. Sieviete uzmeklē privātdetektīvu Elvisu Kolu un lūdz sākt izmeklēšanu.

Detektīvs Kols atklāj saikni starp Taisonu un vairākām neatrisinātām krimināllietām Losandželosas bagātākajā apkaimē. Pēkšņi Taisons pazūd. Un miklainos apstākļos tiek noslepkavoti cilvēki...

Zvaigzne ABC

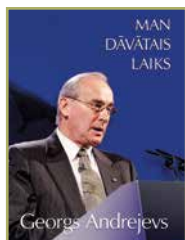

Ieva Pigozne LATVIEŠU APĢĒRBS

Mākslas zinātņu doktores, latviešu apģērba vēstures pētnieces Ievas Pigoznes aizraušanās ir Latvijas pamatiedzīvotāju apģērbu un apavu valkāšanas tradīcijas gadsimtu garumā. Unikālais, bagātīgi ilustrētais izdevums stāsta, kā Latvijas pamatiedzīvotāji ģērbās apmēram 1000 gadus ilgā laika posmā: no pašām pirmajām liecībām par zvērādu drēbēm, cauri “pelēko svārku laikam” līdz pat klasiskajam tautastērpam un vēlākajām tā izmaiņām, kā arī pilsētnieku drēbēm laiku lokos.

Labs pirmais ceļvedis tiem, kas domā par sava tautastērpa izgatavošanu, noderīgs padomdevējs arī pieredzējušākiem tautastērpa valkātājiem. Un pavisam droši – brīnišķīga dāvana visiem, kas interesējas par mūsu tautas kultūru, vēsturi un sadzīvi.

Zvaigzne ABC

Georgs Andrejevs MAN DĀVĀTAIS LAIKS

Ārsta, profesora, Latvijas Zinātņu akadēmijas īstenā locekļa, izgudrotāja, ievērojamā valstsvīra **Georga Andrejeva** memoriāls ir stāsts par garu un bagātu mūžu. Bērība un skolas gadi Tukumā, studijas Rīgas Medicīnas akadēmijā. Jaunu tehnoloģiju izstrādes, piedalīšanās zinātniskās konferencēs pasaulē. Latvijas Tautas fronte. G. Andrejevs tiek ievēlēts par Latvijas Augstākās Padomes deputātu un 1990. gada 4. maijā kopā ar citiem balso par Latvijas Republikas valstisko neatkarību. Tam seko ārlietu ministra amats, cīņa par Krievijas armijas izvešanu no Latvijas. Bēdīgi slavenā *čekas pieciņu sāga*. Atteikšanās no ministra amata un godavīra cienīgā atzīšanās... Latvija. Vēstures aizkulisēs. Nozīmīgi cilvēki. Mūžs, kuram nav līdzīga.

Ģimenes psiholoģijas centrs Līna

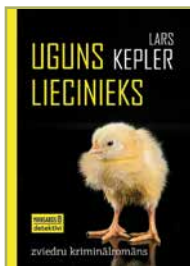
Vita Kalniņa

PIRMĀS ATTIECĪBAS CILVĒKA DZĪVĒ

Ko nozīmē būt emocionālās attiecībās ar bērnu jau grūtniecības laikā? Vai abiem vecākiem ir iespējams sākt veidot attiecības ar mazuli jau no brīža, kad viņi saprot, ka gaida bērniņu? Un kāpēc tas vispār ir būtiski? Grāmatas autore psiholoģe un ģimenes psihoterapeite Vita Kalniņa skaidro, kam ir būtiski pievērst uzmanību no mažuļa ieņemšanas brīža līdz 6 mēnešu vecumam. Turklāt līdzīgi kā mazulis dzimst fiziski, savā ziņā šajā laikā psihiski dzimst arī mamma un tētis. Tās ir milzīgas pārmaiņas sievietes un vīrieša dzīvē. Ko tas īsti nozīmē viņiem? Kas notiek ar pāri un viņu attiecībām? Kā šo pāreju visveiksmīgāk realizēt?

“Pirmās attiecības cilvēka dzīvē” būs vērtīga lasāmviela gan mammām, gan tētiem, un, jo īpaši, tiem pāriem, kas ir ieņēmuši vai vēl tikai gatavojas ieņemt bērniņu. Grāmata būs noderīga arī dažādu profesionālo nozaru pārstāvjiem – vecmātēm, medicīnas māsām, ģimenes ārstiem, pediatriem, psihologiem, psihoterapeitiem, psihiatriem, neirologiem, fizioterapeitiem u.c.

Mansards

Lārss Keplers

UGUNS LIECINIEKS

No zviedru valodas tulkojis Māris Tīts

“Uguns liecinieks” ir trešā grāmata Zviedrijas veiksmīgākā autoru dueta Lārša Keplera romānu sērijā par izmeklētāju Jonu Linnu (iepriekš iznākuši romāni “Hipnotizētājs” un “Paganīni līgums”).

Flora Hansena pelna iztiku, strādājot par mediju starp dzīvājiem un mirušajiem. Tomēr, kad vairāku simtu kilometru attāļajā ciematā tiek brutāli nogalināta jauna meitene, Flora sāk redzēt īstas vīzijas. Taču tās gatavs uzklaušīt tikai izmeklētājs Jona Linna. Kaut arī slepkava aiz sevis atstājis neapgāžamus pierādījumus, asiņainas pēdas un āmuru, tomēr vienīgi Floras vīzijas apstiprina Jonas izvirzīto teoriju, ka slepkavība izdarīta ar akmeni. Izmeklētājs atsakās no vienkāršām atbildēm un šķetina notikumus gan tālākā, gan nesēnākā pagātnē. Arī paša Jonas Linnas dzīve pirms dažiem gadiem sagriezusies kājām gaisā.

Mansards

Sastādītāji Ivars Ījabs, Jans Kusbers,
Ilgvars Misāns un Ervīns Oberlenders

LATVIJA 1918–2018. VALSTISKUMA GADSIMTS

“Latvijas un pārējo Baltijas valstu simtgade ir Eiropas mēroga notikums, kura nozīme neaprobežojas ar tās atzīmēšanu pašu mājās. Šajā sakarībā 2018. gada pavasarī Vācijas izdevniecība *Ferdinand Schöningh* klajā laida grāmatu par Latvijas valstiskuma simtgadi – vācu un latviešu autoru kopdarbu par svarīgākajiem atskaites punktiem valsts tapšanā un attīstībā. Šodien šī grāmata tiek piedāvāta arī latviešu lasītājam. Grāmatas uzdevums ir parādīt aizvadīto Latvijas valstiskuma simtgadi plašākā perspektīvā, ierakstot to arī Eiropas

kopējā vēsturē. Tajā tiek aplūkota ne tikai latviešu nācijas tapšana un pašnoteikšanās nepieciešamība, bet arī vācbaltiešu un krievu loma Latvijā, valstiskuma un vietējo procesu mijiedarbība ar dažādiem reģionālajiem un globālajiem faktoriem, bez kuriem mūsu vēsture nekad nebūs pilnībā saprotama.” (No Ivara Ījaba un Ilgvara Misāna priekšvārda)

Rakstu autori: Kristīne Volfarte, Ervīns Oberlenders, Benjamins Konrāds, Jans Kusbers, Kaspars Zellis, Tilmans Plāts, Daina Bleiere, Valters Nollendorfs, Una Bergmane, Ivars Ījabs, Juris Rozenvalds, Māris Andžāns, Andris Sprūds, Aivars Stranga, Gatis Krūmiņš, Mortens Hansens, Marija Golubeva un Helēna Demakova.

Grāmatas izdošanu atbalsta Konrāda Adenauera fonds.

JĀNA ROZES APGĀDS

Paulu Koelju HIPIJS

No portugāļu valodas tulkojis Edvīns Raups

Pasaulē ļoti iecienītais autors Paulu Koelju kārtējo reizi iepriecina lasītājus, ļaujot ielūkoties sava piedzīvojumiem un pārdzīvojumiem pārpilnā dzīvesstāsta lappusēs. Kā liecina nosaukums, šoreiz vairāk uzzināsim par laiku, kad Paulu vēl bija jauns brazīlietis, kurš tiecas izzināt pasauli un krāt pieredzi, lai kādu dienu kļūtu par rakstnieku. Romāns “Hipijs” vēsta par paudzi, kas ne vien ilgojās pēc miera pasaulē, bet aktīvi to pieprasīja, turklāt uzdrīkstējās apšaubīt patērētāju sabiedrībā pastāvošo vērtību sistēmu.

Romāna galvenais varonis – arī Paulu – dodas ceļojumā, meklējot dziļāku jēgu savai dzīvei. Apmeklējis noslēpumainas vietas dzimtajā Latīņamerikā, ielūkojies tās neskartos, noslēpumainos

apvidos, piedzīvojis arī autoritāra režīma represijas, kas atstāj traumatiskus nospiedumus dvēselē, jaunais censonis ierodas Eiropā. Sākotnēji viņš plānojis krietnu laiku uzkavēties divās tolaik brīvdomīgu jauniešu vidū visieciņātākajās pilsētās – Amsterdamā un Londonā, taču, nonākot pirmās slavenajā Dambja laukumā, iepazīstas ar jaunu holandieti Karlu. No meitenes viņš uzzina par Maģisko autobusu, kas garīgo patiesību meklētājus cauri Eiropai un Centrālajai Āzijai ved uz Nepālu, un nolemj kopā ar viņu pievienoties braucējiem.

Ikvienu autobusa pasažiera dzīvē šis ceļojums ienes pārmaiņas. Paulu un Karla izdzīvo īsu, intensīvu mīlas stāstu, kura diktētās izvēles ietekmēs visu viņu turpmāko dzīvi. Varētu teikt, ka “Hipijs”, tāpat kā līdz šim slavenākais Koelju darbs “Alķīmiķis”, sastāv no

divām daļām – gatavošanās ceļam un pats ceļojums. Ceļojums – kā fizisks, tā garīgs – ir arī viņa daļēji autobiogrāfisko darbu “Burvja piezīmes” un “Zahir” uzmanības centrā. Paralēli galvenā varoņa pārdomām par mērķiem un izvēlēm iepazīstam arī hipiju kultūru, jo Maģiskajā autobusā pulcējušies dažāda vecuma brīvdomīgi pasažieri no vairākām Eiropas valstīm.

Kopš pavasara, kad romāns nāca klajā Brazīlijā, tas ar lieliem panākumiem izdots jau gandrīz divdesmit valstīs. Nesenajiem izdevumiem angļu un krievu valodā nu piepulcējas arī Edvīna Raupa tulkojums latviešu valodā. Kopumā Koelju grāmatas tulkotas 81 valodā un to kopējais metiens jau pārsniedzis 200 miljonus eksemplāru.

““Hipijs” ir lieliska spēka injekcija visiem tiem, kuri jau paguruši no dzīves un pārcietuši skarbus sitienus no sabiedrības, kas ar katru dienu vairāk zaudē cilvēcību. Šis ir svaigs skatījums uz hipiju kustību.” (*Todo Literatura*, Spānija)

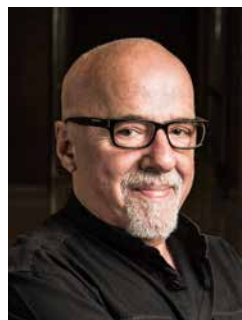

Foto: <http://paulucoelhoblog.com/>

Foto: <http://paulucoelhoblog.com/>

 JĀNA ROZES APGĀDS

DRĪZUMĀ

Golnāza Hašemzāde Bunde TIE BIJĀM MĒS

No zviedru valodas tulkojusi Jolanta Pētersone

“Jāņa Rozes apgāds” piedāvā latviešu lasītājiem vienu no spēcīgākajiem pērnā gada zviedru romāniem, kas izpelnījies jūsmīgas atsaukmes gan no preses, gan lasītājiem. Daudzi ārzemju izdevēji iegādājās tā izdošanas tiesības, pirms vēl grāmata parādījās Zviedrijas grāmatnīcās.

Nāhidai atlicis dzīvot sešus mēnešus. Tā apgalvo ārsti. Taču Nāhida nav cilvēks, kas pieradis ticēt tam, ko saka citi. Viņa atsakās pieņemt diagnozi – vēzi, viņai iekšienē bango dusmas par to, ka dzīve bijusi netaisna, un aizkaitinājums, ka tā turpināsies arī pēc viņas. Nāhida jūtas vientuļa, ilgojas pēc ciešākas saiknes ar meitu Arāmu un vienlaikus nemītīgi viņu atgrūž. Kad nāves dvaša pakausi kļūst arvien jūtāmāka, Nāhidai vajadzētu censties pasargāt meitu no sāpēm. Jā, tā pieklātos. Bet vai tad meitas nav dzimušas, lai dalītos mātes pārdzīvojumos?

“Tie bijām mēs” ir gluži kā vienā elpas vilcienā izkliegt stāsts par pazaudētām saknēm un par stiprām, bet smacējošām saitēm starp mātēm un meitām. Jaunā, talantīgā autore mums uzdod grūtus jautājumus: ko mēs atstājam saviem bērniem? Vai esam parādā tiem, ko mīlam?

Golnāza Hašemzāde Bunde dzimusi Irānā 1983. gadā un kā maza meitenīte kopā ar vecākiem atbēgusi uz Zviedriju. Viņa ar izcilību pabeigusi Stokholmas Ekonomikas augstskolu, nosaukta par vienu no 50 *Goldman Sacks Global Leaders* un izveidojusi bezpeļņas organizāciju sociālo uzņēmēju atbalstam. “Tie bijām mēs” ir viņas otrais romāns.

“Kristālskaids vēstījums. Bundes stils ir lakonisks: teikumu ritms atgādina aprautu stakato – bieži ne vairāk par pieciem sešiem vārdiem –, taču tajos jaušama gan iekšējā vērība pret katru sīkāko detaļu, gan apbrīnojami skaista melodija. Dziesma, ritmiskais plūdums ir svarīgi gan Nāhidas stāstam, gan Hašemzādes Bundes rakstības stilam. Romāns “Tie bijām mēs” ir ārkārtīgi neparasts: gan emocionāls, gan bezkaislīgi precīzs, turklāt Nāhidas sāpīgais godīgums, skumjas, prieks, mīlestība un niknuma izvirdumi ir tik fascinējoši. Šādi romāni mēdz kļūt par pagrieziena punktu dzīvē, tik svarīgu, ka tie jāizlasa, kamēr vēl nav par vēlu.” (*Dagens Nyheter*, Zviedrija)

Kultūras ministrija

Grāmata izdota ar Eiropas Savienības programmas “Radošā Eiropa” un Latvijas Kultūras ministrijas atbalstu.

Penija ar segvārdu Meitene Tīmeklī raksta blogu. Vecāki aizved meitu uz Ņujorku, kur viņa iepazīstas ar Noa – ļoti izskatīgu amerikāņu zēnu, kurš spēlē ģitāru. Pēkšņi meitene ir iemīlējusies.

Noa nav parasts zēns, bet gan uzlecoša rokzvaigzne. Viņš uzaicina Peniju līdzī savā Eiropas koncertturnejā, un meitene ir sajūsmā. Bet viss nebūt nav tik vienkārši.

Sācies jaunais mācību gads, un Penija ir gatava stāties pretī pasaulei – viena. Noa pēkšņi ir nozudis bez pēdām. Neviens nezina, kur viņš ir, arī Penija ne. Meitene pieņem Meganas ielūgumu un dodas apciemot viņu mākslas skolā – varbūt tā būs lieliska iespēja iegūt jaunus draugus?

Zozi Saga, saukta Zoella, raksta stāstus kopš bērnības. Viņas skaistumkopšanas, modes un dzīvesstila blogiem un video padomiem ir milzums daudz sekotāju internetā un miljoniem abonētu jūtībā.

© Zoe Sugg

@zoella
www.zoella.co.uk

www.egmont.lv

Jautrie spageti

ŠĒFPAVĀRS VĒLAS JŪS SAPĪT NEATŠĶETINĀMOS
MEZGLOS. VAI VARAT PIESKARTIES SAVA
PARTNERA DEGUNAM VAI KĀJU PIRKSTIEM,
NESARAUJOT JŪS SAVIENOJOŠO NŪDEĻU
VIRKNI? LAI VINNĒTU JUMS BŪS JĀLIEK
LIETĀ IEVĒROJAMAS IEMAŅAS UN
LĪDZSVARS.

1

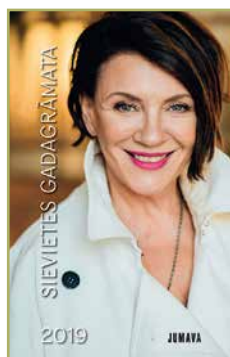

2

3

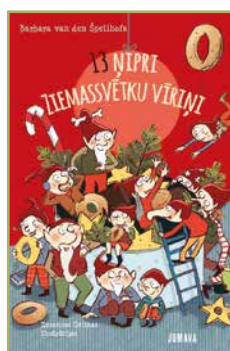

SIEVIETES GADAGRĀMATA 2019

Sievietes gadagrāmata 2019. gadam ir praktisks ceļvedis visam gadam, kurā atradīsiet plašu informāciju par horoskopiem un astronomisko kalendāru 2019. gadam, veselību, skaistumu, attiecībām, ezoteriskas tēmas, dažādu ēdienu receptes.

Galvenās gadagrāmatā apskatītās tēmas:

- neparasti fakti par horoskopa zīmēm;
- elpošanas vingrinājumi;
- dažādu augu un zāliņu praktiska izmantošana;
- diētas padomi;
- skaistumkopšanas receptes;
- padomi veiksmīgu attiecību veidošanā.

Barbara van den Špeilhofa 13 ŅIPRI ZIEMASSVĒTKU VĪRIŅI

“Apsolīts ir apsolīts, un vārds arī tiks turēts!” saka trīspadsmit ņipri Ziemassvētku vīriņi no Islandes, kuri grib piepildīt māsas un brāļa, Smillas un Snorres, karstāko vēlēšanos un sarūpēt viņiem īstu Ziemassvētku eglīti.

Knuts, mazākais no vīriņiem, pat zina, kā sauc zemi, no kuras nāk eglītes: Hamburga. Viņi nekavējoties dodas ceļā. Tomēr nav nemaz tik vienkārši orientēties svešā vietā un nepastrādāt nevienu nedarbu!

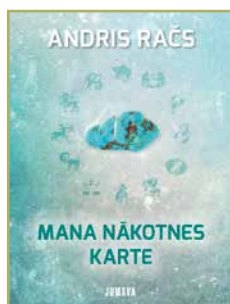
Par laimi, trīspadsmit brauļi sadraudzējas ar cilvēku bērniem Malti un Antoniju. Viņi abi lieliski pārzina Hamburgu un palīdz mazajiem vīriņiem. Taču vai viņiem izdosies laikus sagādāt Ziemassvētku eglīti?

Kārlis Kurzemnieks TRĪSREIZ NOGALINĀTS

Krimināldetektīvs, kas vilktin vilina lasītāju vēlā nakts stundā iegrimt tā dzīlēs un lielā aizrautībā liek šķirt lapu pēc lapas, līdz grāmata ir izlasīta!

“Grāmatā atspoguļota naudas vara pār cilvēku saprātu, vietvaras nekontrolētība, dzīves grūtību uzraugošo instanču bezzobainība un bezdarbība, kuru birokrātisms motivē viņus pastrādāt noziegumus, kā arī neveselīgi uztvert dzīves realitāti. Mihaila Bulgakova darba “Meistars un Margarita” maģiskais iespaids uz vienu no grāmatas antivaroņiem mijas ar diezgan virspusēju psiholoģisku personāža analīzi, tomēr...”

Andris Račs MANA NĀKOTNES KARTE

“Mīļais lasītāj! Novēlu tev apgaismot savu Ceļu ar astroloģijas zināšanām, saredzēt skaidrāk un labāk. Tas ir Ceļš uz apzinātību, uz apzinātu dzīvi. Tam nepieciešama drosmē, taču tas un tikai tas ir Ceļš uz Brīvību!”

Andris Račs

M.Freimanis

Zālīte truša dvēselei

Papildināts pārizdevums

Dzeja un dziesmu vārdi

Grāmata, kuru Mārtiņa Freimaņa cienītāji ir centušies nometīt jau gadiem ilgi. Beidzot atkal pieejama – papildināta ar populāru dziesmu vārdiem!

MICRO
IZDĒVĪBNĪCĪVA • PUBLISPIŅĪVA

CIEMOS PIE ARŅA VEISBĀRŽA

Iztēle veido attieksmi

Kādā zeltaini atvasarīgā oktobra pievakarē noķeru ekoloģiskās grupas jeb folk/hipster/svingeru roka orķestra “Ducele” mūziķi Arni Veisbārdi, lai parunātu par grāmatām. Saruna top par apli, kas iesākas un noslēdzas ar mūzikas tēmu (Arnis gatavojas dziesmas “Balta roze manā dārzā zied” ierakstam – aut.), taču aplim pa vidū ir grāmatu plaukts, kurā rindojas bērnišības, skolas laika un šobrīd aktuālās grāmatas.

Savu stāstījumu Arnis iesāk ar vārdiem: “Laikam ejot, esmu sapratis, ka materiālās vērtības nav galvenais. Svarīga ir harmonija starp materiālo un radošo”, ko šajā gadījumā var attiecināt gan uz viņa salīdzinoši neseno atgriešanos mūzikā, gan mūsu sarunas sakarā – uz radošo domu lidojumu, ko sniedz grāmatu lasīšana.

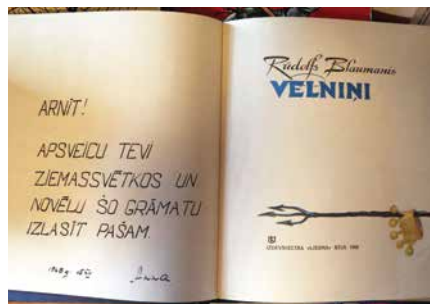
Paceļot skatienu uz plašo, sienas garumā iekārtoto grāmatu plauktu, Arnis saka, ka lielākā daļa no kolekcijas ir sievas Ilzes krājums, taču daļa ir arī viņa, tostarp no mātes un tēva mantotās grāmatas. Pēdējos gados Arnis lasot ap 3-4 grāmatām gadā, taču savulaik, – viedierīču neskartajos bērnišības un jaunības laikos, lasījis ļoti daudz: “Kad tu lasi grāmatas, tu esi savā pasaulē un iztēlē uzbur savas personīgās filmas, ko citādi nav iespējams piedzīvot,” viņš teic, piebilstot, ka, viņaprāt, mūsdienās jaunatne lielākoties informāciju saņem jau sagremotā veidā – bez ļaušanās iztēlei. “Iztēle savukārt ir svarīga, jo tā veido attieksmi pret notiekošo,” viņš saka.

Bērniša

Pirmās lasīšanas atmiņas Arnim saistās ar vecāsmātes mājām, kur bijusi vesela kumode ar bērnu grāmatām. Visbiežāk un visilgāk šķirstītā no tām bijusi grāmata-komikss ar nosaukumu “Bidstrups smejas, Bidstrups izsmej”. Vēl viens literārs darbs, kas Arnim spilgti palicis atmiņā, ir Žaņa Grīvas “Pasaka par Diegabiksi”, ko ilustrējusi Margarita Stāraste: “Atceros, ka man tā ļoti patika,” viņš teic, norādot uz brīnišķīgajiem zīmējumiem un atceroties, kā vecāmāte to viņam lasījusi.

Trešā bērnišības grāmata, kurai pieskaramies, ir Rūdolfa Blaumaņa “Velniņi”, ko viņam 1968. gadā ar personisku ierakstu uzdāvinājusi tēva māsiņa Anna, novēlot to izlasīt pašam.

Apzinātākā vecumā Arnim patikušas grāmatas par actekiem, Ziemeļāfrikas indiāņiem u.tml.: “Grāmatas man deva iespēju ceļot, ko tolaik fiziski nebija iespējams piedzīvot. Caur grāmatām es izceļoju Āfriku un citas zemes, lasot pasakas, stāstus, kā arī, piemēram, Džeka Londona grāmatas.” “Cilvēkus piesaista tas, ka viņi caur sevi, caur savu iztēli, acīm spēj izlaist ne tikai vietas, bet arī tēlus un notikumus,” viņš piebilst.

Grāmatu izvēle un tematika

Grāmatas Arnim palīdz izvēlēties un iesaka sieva: “Viņa pārzina tēmas, kas mani interesē.” Piemēram, mūzikas personības vai grupas: “The Rolling Stones”, “Led Zeppelin”, Sesārija Evora, Ēriks Kleptons. “Man ļoti patiek lasīt autobiogrāfijas,” teic Arnis,

lūkojoties uz grāmatu kaudzīti, kas visas kā viena ir par un ap mūzikas figūrām.

Jaunības gados Arni literatūrā saistījusi kara tēma: “Bija tāda grāmata “Venera Holta piedzīvojumi” – tā bija pirmā grāmata, kura man aizķērās kara tēmas sakarā: otrais pasaules karš, mīlestība, aizraušanās, kaisle, kara šausmas. Holtu es, man šķiet, divas reizes izlasīju, bet “Trīs draugi”, (tāpat kā “Trīs vīri laivā”), pārlasīta trīsreiz. Tā kā no veccekākiem par kara tēmu uzzināju ļoti maz, man gribējās to izziņāt plašāk un dziļāk, lai izprastu gan to, kā cilvēki jutušies, gan apjaustu to laiku.”

Runājot par pēdējā laika spilgtāko lasāmvielu, Arnis teic, ka tā esot bijusi Mišela Velbeka grāmata “Pakļaušanās”, kas skar globalizācijas tēmu un ko ir ļoti svarīgi izprast. Pirmkārt, apzinoties, cik ļoti atšķirīgi mēs esam – ne tikai kultūrās, bet pat ģimenēs – katrs esam ar savu knifīņu, un tas padara esību skaistāku un interesantāku. Skaistums ir dažādībā, bet tajā pašā laikā mums ir jārespektē otra cilvēka patība un vēlme būt tādām, kāds viņš ir. Ir svarīgi saglabāt savu identitāti, vienlaikus cienot otra cilvēka vai tautas kultūras tradīcijas, ja vēlamies dzīvot vai ceļot citās zemēs. Šīs tēmas kontekstā Arnis piemin arī Alvi Hermaņa “Dienasgrāmatu”, kas, viņaprāt, būtu jālasa komplektā ar “Pakļaušanos”: “Man patīk tas, ka Alvis pasaka, kā ir, bet nekad neuzspiež savu viedokli. Lasot šo grāmatu, es guvu mierinājumu, ka ir cilvēki, kuri domā tāpat kā es.”

Vēl viena spilgta grāmata, Arņaprāt, esot Beigbedera “14,99 eiro”, kas īpaši svarīga viņam bijusi 90. gadu sākumā, kad viņš bija vairāku grupu menedžeris un sācis darboties mārketinga jomā, kas tolaik Latvijā bija vēl jaundzimušā statusā. Grāmata ar cinisma devu un autora bohēmisko skatu stāsta par reklāmas pasauli. Arnis atšķir grāmatu un ierauga tajā pasvītrotu citātu: “Meitenes vienmēr pasaka jā par vēlu, kad džeki jau ir atteikušies, vai arī par ātru, kamēr šie viņiem vēl neko nav prasījuši.” “Kāpēc man patika šī grāmata? Jo tā saskanēja ar manu *buntavniecisko* garu un redzējumu,” skaidro Arnis. Pirms tuvojamies sarunas noslēgumam, uzdošu jautājumu par Svešvārdu vārdnīcu, kas ieņēmusi galda stūri. “To es izmantoju, lai meklētu idejas – kādreiz bijusi vajadzība pēc nosaukumiem tirdzniecības centriem, piemēram. Vārdnīcās vienmēr var atrast kaut ko svaigu un interesantu.”

Tāpat steidzu pajautāt par dainu un tautasdziesmu grāmatām, kas kuplā skaitā sagūlušas uz rakstāmgalda un tiek ņemtas par pamatu “Duceles” dziesmām: “Tautasdziesmu pantmērs un līdz ar to taksmērs ir atspērīgs un melodisks, un pašas tautasdziesmas, gadu simteņiem dzīvojot, ir noslīpētas gan labskanības, gan tematikas un informācijas nodošanas ziņā – tur ir kods katrā vārdā, ko negribas un nevajag mainīt. Tā ir neizsmeļama bagātība, ar ko mums, latviešiem, būtu jālepojas,” atbild Arnis.

Nobeigums jeb kāda ir laba grāmata?

Uz jautājumu, kāda ir laba grāmata, Arnis atbild šādi: “Tāda, kurā valoda ir raita – un tu plūstoši tiec līdz domu gaitai – tas būtu pirmais. Otrkārt, sižetam ir jābūt ar savu kulmināciju. Nav obligāti jābūt ar laimīgām beigām, var arī ar citu dramaturģiju.”

– Var arī kā dzīvē? – smiedamās jautāju.

– Jā, var kā dzīvē, – Arnis atbild.

Sagatavoja: Inga Pizāne

APGŪSTAM EIROPAS PIEREDZI

Oktobra trešajā nedēļas nogalē Kongresu namā norisinājās kārtējie Rīgas Grāmatu svētki, kas apmeklētājus allaž piecē gan ar plašu grāmatu klāstu, gan interesantu kultūras programmu. Viena no šo svētku tradīcijām ir arī semināri grāmatu nozares profesionāļiem, ko piedāvā svētku rīkotāji – Latvijas Grāmatizdevēju asociācija (LGA). Pateicoties tam, ka LGA jau trešo gadu aktīvi piedalās arī starptautiskā sadarbības projektā “ALDUS – ceļš uz vienotu Eiropas grāmatu gatavību tīklu”, šoruden Grāmatu svētku priekšvakarā grāmatizdevējiem, bibliotekāriem, autoriem un citiem grāmatniecības interesentiem bija iespēja piedalīties plašākā konferencē “Kā grāmata satiek lasītāju”, kur ar savu pieredzi par dažādu ar grāmatām un literatūru saistītu pasākumu un aktivitāšu rīkošanu dalījās dažādu grāmatniecības atbalsta organizāciju pārstāvji no Beļģijas, Igaunijas, Lietuvas, Nīderlandes, Portugāles un, protams, Latvijas. Īpaši jāatzīmē, ka uzreiz pēc saspringtās darba nedēļas Frankfurtes Starptautiskajā grāmatu gatavību uz Rīgu bija atbraukuši Eiropas Grāmatizdevēju federācijas (FEP) vadītāji – tās prezidents, beļģu izdevniecības *Vrijdag* (Piektdiena) dibinātājs un rīkotājdirektors Rūdijs Vanšēnbēks un FEP ilggadējā izpilddirektore Anne Bergmane-Tahona.

FEP prezidents savā ievadrunā informēja klausītājus par FEP paveikto, aktīvi rūpējoties par to, lai, modernizējot ES likumdošanu autortiesību jomā un pielāgojot to digitālās sabiedrības prasībām, tiktu ņemtas vērā autoru un izdevēju tiesības un intereses. Atgādinājis, ka grāmatu izdošana ir lielākā kultūras industrija Eiropā, septiņas no desmit pasaules lielākajām izdevniecībām atrodas mūsu kontinentā un ik gadu Eiropas tirgū nonāk ap pusmiljonu jaunu grāmatu nosaukumu, tādējādi sniedzot lasītājiem arvien jaunas iespējas izglītībai un izklaidei, FEP prezidents aicināja aktīvi atbalstīt akciju *Stand Up For Culture*, iesaistīties FEP rīkotajā kampaņā *Get Caught Reading* (Pieķerts lasot) un izteica gandarījumu, ka, pateicoties pozitīvam Eiropas Parlamenta lēmumam, dalībvalstīm piešķirtas tiesības piemērot pazemināto PVN likmi arī elektroniskajām grāmatām. Cerams, ka arī Latvijā šis izmaiņas drīzumā izdosies ieviest, jo nodokļu likmju atšķirība ir viens no kavēkliem straujākam elektronisko grāmatu piedāvājuma pieaugumam. R. Vanšēnbēks pastāstīja arī par Antverpenes Grāmatu gatavību, kas norisinās novembrī jau kopš 1931. gada, 12 dienās pulcējot ap 150 000 apmeklētāju. Interesanta šī gatavības iezīme – grāmatas nopērkamas pašu izdevēju standos, kur iespējams novērtēt

Rūdijs Vanšēnbēks

Anne Bergmane-Tahona

konkrētā apgāda kopējo izdošanas politiku, dizainu, sastapt autorus, taču šīs pašas grāmatas piedāvā arī grāmatnicu standos, kur tās sakārtotas tematiski kopā ar citu apgādu izdevumiem.

Izvērstā, interesantiem faktiem un iedvesmojošām fotogrāfijām bagāta bija Portugāles Grāmatizdevēju un grāmatnīgotāju asociācijas ģenerālsēkretāra Bruno Pireša Paseku uzstāšanās. Sniedzis īsu ieskatu statistikas datus par Portugāles grāmatniecību, viņš sīki izklāstīja veiksmes faktorus, kas veicinājuši Lisabonas Grāmatu gadatirgus straujo popularitātes pieaugumu. Šis gadatirgus, kas Portugāles galvaspilsētas centrā notiek jau 88 gadus, pēc 2009. gada piedzīvojis strauju uzplaukumu – pieaudzis gan dalībnieku, gan apmeklētāju skaits. Gadatirgus nepilnas trīs nedēļas no maija beigām līdz jūnija vidum atrodams Eduardo VII parkā, tajā piedalās ap 600 izdevēju un šajā laika posmā to apmeklēja ap pusmiljons cilvēku, kas pērk grāmatas, bauda gaisotni, tiek ar autoriem, piedalās diskusijās.

Daudz interesantu faktu par literāro festivālu *Head Read*, kas kopš 2007. gada maija pēdējā nedēļas nogalē notiek Tallinā, pastāstīja tā programmas producente, izdevniecības *Varrak* galvenā redaktore, tulkotāja Krista Kaera. Savukārt ieskatu daudzpusīgajā festivālu programmā, kas pieejama Lietuvas lasītājiem, sniedza Lietuvas Grāmatizdevēju asociācijas izpilddirektore Rūta Elijošaitīte-Kaikare. Lietuva var lepoties ne vien ar lielāko grāmatu gadatirgu Baltijas reģionā, kas Viļņā ik februāri pulcē gandrīz 70 000 interesentu, bet arī ar vairākiem literārajiem festivāliem ne vien galvaspilsētā, bet arī reģionos – “Ziemeļu vasara” Biržos, “Dzejas rudens” Druskininkos.

Konferences ārzemju viesu atzinību izpelnījās platformas *Latvian Literature* pārstaives Jutas Pirāgas pārskats par Londonas Grāmatu gadatirgus programmai radīto kampaņu *I am introvert* un Latvijas autoru gaitām Lielbritānijā 2017. un 2018. gadā.

Vēl konferences programmā bija iekļautas prezentācijas par Eiropas Savienības balvu literatūrā (Anne Bergmane-Tahona), Ziemeļu Ministru padomes literatūras balvām (Leva Hermansone), lasīšanas veicināšanas pieredzi Nīderlandē (fonda *Lezen* projektu koordinators Peters van Dijvanbedens) un Latvijā (Silvija Tretjakova).

Bruno Pirešs Paseku

Krista Kaera

“Apmeklējot grāmatu gadatirgus, satiekoties ar citzemju kolēģiem, mēs redzam, ka Raiņa pirms simt gadiem izteiktā atziņa “Pastāvēs, kas pārvērtīsies” mūsdienās ir vēl aktuālāka nekā jebkad agrāk. Un tā būtu papildināma ar saukli “Pastāvēs, kas sadarbosies”. Ceru, ka klausītāji smēlās daudz vērtīgu ideju, kas bagātinās arī Latvijas grāmatniecības ainu,” sarīkojumu rezumēja viena no tā rīkotājām, Latvijas Grāmatizdevēju asociācijas valdes priekšsēdētāja Renāte Punka. Sikāka informācija par konferenci pieejama Latvijas Grāmatizdevēju asociācijā un projekta ALDUS mājas lapā.

Projektu riko

Projektu atbalsta

Foto: Aki Roukala

Sociāli atbildīga rakstīšana – tā somu rakstniece Kati Hiekapelto runā par savu darbu. Izdevniecībā “Latvijas Mediji” nupat iznācis viņas otrā kriminālromāna “Gājputni” tulkojums. Tajā padziļināti skarts imigrācijas temats – daļa no tās neērtās realitātes, kas slēpjas zem glancētās Ziemeļvalstu labklājības virskārtas.

Mūsu priekšstatos Somija ir labklājības valsts, bet jūs rakstāt par bandām, narkotiku tirgotājiem, slepkavībām, šoreiz fokusā – arī nelegālie imigranti...

Šie cilvēki ir visur, bieži vien tās ir ģimenes ar maziem bērniem, un valsts valdības viņus futbolē no vienas vietas uz otru. Viņi nav sabiedrības daļa, nevar piltiesīgi strādāt, mācīties, irēt dzīvokli vai saņemt sociālo atbalstu. Ja viņiem nav personu apliecinošu dokumentu, imigranti pat pie ārsta nevar aiziet. Tomēr viņi eksistē, un viņu nelegālā dzīve pagrīdē ir daudz labāka par atgriešanos “mājās”, kur viņi, visticamāk, tiktu nogalināti. Imigranti slēpjas, lai izdzīvotu.

Kā jaunais pakistānietis Semijs, ap kuru stāsts savijas “Gājputnos”!

Ar pakistāniešu bēgļiem saskāros personīgi. Tā bija Pakistānas kristiešu ģimene – māte, tēvs un divi bērni, kuri Somijas patvēruma meklētāju centros bija nodzīvojuši jau vairākus gadus. Jaunākais no bērniem bija dzimis šeit, vecākais mācījās vietējā skolā, perfekti prata somu valodu. Un tad kādā dienā viņu lūgums pēc patvēruma tika noraidīts. Kuru katru brīdi varēja gaidīt ierodamies policiju, kas viņus savāktu un nosūtītu uz Pakistānu, jo Somijas imigrācijas dienests situāciju šajā valstī vērtēja kā pietiekami drošu. Tas notika laikā, kad Somijas Ārlietu ministrija pilsoņiem neieteica doties uz šo zemi, jo īpaši uz dažiem tās reģioniem, jo tur esot ļoti bīstami! Arī šī pakistāniešu kristiešu ģimene bija ieradusies no viena no šādiem reģioniem, kur viņus no mājām bija izspieduši musulmaņu radikālisti, lai tur ievāktos paši. Ģimenei Pakistānā draudēja reālas nāves briesmas. Viņi cerēja, ka kristīgā Eiropa sapratīs un palīdzēs, bet tai nebija ne silts, ne auksts.

Tā pamazām manā iztēlē sāka veidoties Semija tēls.

Kā personīgi bijāt saistīta ar šiem cilvēkiem?

Paslēpām ģimeni mūsu mājās Hailuoto salā, līdz tiesa izskatīja apelācijas sūdzību, no jauna izskatīja viņu lietu un galu galā pieņēma lēmumu izsniegt atļauju palikt Somijā.

Arī romāna centrālais tēls – izmeklētāja Anna Fekete – ir iebraucēja, ungāriete, nevis somiete.

Gribēju, lai mana varone atšķiras no somiem. Lai ir ārzemniece, kura ieradusies šeit apmēram septiņu līdz desmit gadu vecumā, tāpēc vēl ļoti atceras to, kas noticis dzimtenē. Tā varu pieskarties arī dzimtās valodas izjūtai.

Sākumā biju iedomājusies, ka viņa varētu būt no Afganistānas, bet sapratu, ka man trūkst zināšanu par šo valsti un tās iedzīvotājiem, viņu tradīcijām. Visādi laužiju galvu, no kurienes viņa varētu būt... Un tad pēkšņi sapratu, ka tā būs ungāriete no bijušās Dienvidslāvijas. Mans eksvīrs ir ungārs no kādreizējās Dienvidslāvijas, es pati tur kādu laiku dzīvoju. Runāju ungāru valodā, daudz zinu par šo reģionu. Tā viss saslēdzās – arī vēsturiskie notikumi ar Dienvidslāvijas sašķelšanos ļoti ļoti sakrita ar laiku, kad Anna ar ģimeni pārcēlās uz Somiju.

Vai Anna ir pastāvīgi klātesoša jūsu domās?

Kad esmu ļoti dziļi rakstīšanā, tad tā ir.

Jūs rakstot savās dzimtas mājās, kas atrodas Hailuoto salā Somijas ziemeļos. Var iztēloties, ka tur noslēdzaties dziļā vientulībā un strādājat, tomēr ieraksti vietnes “Facebook” profilā jūs rāda kā sociāli ļoti aktīvu cilvēku – apmeklējat koncertus, jūsu dārzā notiek improvizēts teātra festivāls...

Čenšos atrast līdzsvaru starp noslēgšanos un socializēšanos. Jo rakstīšana paņem mani visu. Taču jāteic, ka pieslēgties rakstīšanai, atslēdzoties no reālās dzīves, ir grūtāka par pretējo procesu.

Tagad nopūlos ap savu ceturto romānu, kas jānodod izdevniecībai jau šoruden, bet laikam būs jālūdz termiņa pagarinājums, pašlaik man nekādi neiet uz priekšu.

Runājot par izolēšanos – tas tā īsti nemaz te nav iespējams, jo Hailuoto salā ir ļoti dzīva un aktīva mākslinieku kopiena, un arī Somija jau faktiski nemaz nav tik tālu no šejienes.

Joprojām esat arī pankroka grupas dalībniece?

Jā, tā ir tiesa, man ir tāds hobijs. Mūsu grupa sastāv no diviem cilvēkiem – es rakstu dziesmām vārdus un dziedu, un mana draudzene spēlē ģitāru. Ir arī bungu mašīna.

Mūsu mūzika ir ļoti agresīva, politiski ievirzīta, bet arī jautra – kā jau pankroks. Ir arī feministiski temati – novecošana, karjeras sievietes un sievietes ar bērniem...

Sākām ar to nodarboties pirms pieciem sešiem gadiem. Draudzene agrāk bija kādas ļoti populāras rokgrupas dalībniece, viņa ir ļoti muzikāla. Es gan neesmu īsta mūziķe, arī balss man nav diez kāda, bet, kad skaļi kliezdu, ir OK.

Kā sākāt rakstīt?

Daru to jau kopš bērnības, kaut gan līdz pat nesenaī pagātnei nedomāju, ka jebkad rakstīšu profesionāli. Bērnībā vairāk stāstīju, nevis rakstīju. Pēc tam likās, ka gleznošana drīzāk ir tas veids, kā varu mākslinieciski izpausties. Tad atradu savu dienasgrāmatu, ko biju rakstījusi 20 gadu vecumā par savu dzīvi. Palasīju to un sapratu, ka varu rakstīt.

Sākumā šķita, ka tas varētu būt kāds ceļojumu romāns. Vairākus arī iesāku, bet nepabeidzu. Sacerēju arī dažus stāstus, ko nosūtīju izdevniecībām, bet saņēmu laipnus atteikumus, kas nav īpaši motivējoši, vai ziniet.

Tad nāca visādi dzīves notikumi – pārceļšanās, ģimene, bērni... Strādāju par skolotāju, nebija laika rakstīt, bet tā rakstīšanas dziirksts visu laiku palika klātesoša.

Tad manī dziļi atbalsojās citu "Nordic Noir" autoru rakstītais, un sapratu, ka arī es tā varētu. Saņēmos un gada laikā uzrakstīju savu pirmo romānu – "Kolibri". To arī uzreiz nopublicēja.

Meklējot par jums informāciju, parādās apzīmējums – visvairāk pārdoto romānu autore. Ko tas jums nozīmē – būt slavenai?

Nezinu. Lai rakstītu, pametu skolotājas darbu, bet tagad domāju – ja nebūtu tā izdarījusi, varbūt būtu bagātāka. Katrā ziņā bez grantiem, ko esmu saņēmusi kā sava rakstnieces darba finansējumu, izdzīvot nevarētu.

Taču ieguvums ir, un tie ir lasītāji. Tas ir lieliski, ka var satikt cilvēkus, kuri lasa un novērtē manu darbu, kuri gaida, kad iznāks nākamais romāns. Vienlaikus tas arī ir zināms spiediens. Taču es rakstot nedomāju, ka jāraksta tā, lai lasītājiem patiktu. Rakstu tā, lai rezultātu gribētos lasīt man pašai.

Jūtaties kā daļa no lielās "Nordic Noir" ģimenes?

Jā, jūtos gan! Pilnīgi personīgā līmenī, jo daudzi šie autori ir ne vien mani kolēģi, bet arī draugi.

Vēlaties kādu īpaši izcelt, kurš jūs ļoti iedvesmojis?

Karina Fosuma, Stīgs Lārsons, Oke Edvardsons, Hokans Nesers.

Ja man jebkad izdosies pabeigt šo romānu un pietiks dūšas uzsākt nākamo, arī es to gribētu veidot vairāk politiski, ne tikai sociāli aktuālu.

Jūs pati esot liela lasītāja, bet vai jūs bērni lasa?

Nu jau diemžēl arvien mazāk nekā agrāk, jo viņi – viņiem ir 20 un 22 gadu – lieto tos sasodītos viedtālrunus. Bērnībā lasīju viņiem priekšā, līdz mute kļuva vai sausa, un savulaik tāpat darīja arī mana mamma. Par to esmu viņai ļoti pateicīga, jo laikam no priekšlasīšanas ir izveidojusies mana interese par literatūru.

Autobusā vai vilcienā redzot kādu ar grāmatu rokās, jūtos nudien laimīga. Tad šķiet, ka visas cerības vēl nav zudušas, ka mūsu planētai un cilvēcei vēl ir kādas izredzes. Jo lasīšana iemāca iejūtību un līdzjušanu. Ir tik svarīgi lasīt, jo tas dod... būtībā visu!

Grāmatas tulkojums tapis pateicoties Somijas Literatūras informācijas centra (FILI – Finnish Literature Exchange) atbalstam.

Teksts: Zane Eņiņa

LABĀM DĀVANĀM, NAV JĀBŪT LIELĀM!

THE MIND
BLACK STORIES
6.NEM
SABOTEUR

-25%

BRAIN GAMES

WWW.BRAIN-GAMES.COM

Spēles pieejamas visās grāmatnīcās JĀNIS ROZE no 01.11.18. līdz 30.11.18.

UNIMAX

Jauna Rakstīšanas Ēra

PILDSPALVAS ĪSTIEM STILA UN KVALITĀTES CIENĪTĀJIEM

VISCO FLUID INK – MĪKSTA TINTE NODROŠINA VIEGLU,
GLUDU RAKSTĪŠANU BEZ TRAPIEM UN ATSTARPĒM

0,99 EUR

QUICK DRY INK – ĀTRI ŽŪSTOŠA GĒLA TINTE NODROŠINA
VIEGLU UN VIENMĒRĪGU RAKSTĪŠANU

VISAS PILDSPALVAS PIEMĒROTAS ARĪ KREIĻIEM

AKCIJAS PERIODS: 1.11. – 31.12.2018

NOVEMBRIS

MŪZIKAS NAMĀ DAILE

Kr. Barona ielā 31, Rīgā

05.11.

KARŠ VĒL NAV SĀCIES
Guna Zariņa, Gytis Ivanauskas
Aleksandrs Malikovs

19.00

Režisore - Lera Surkova Scenogrāfe - Māra Broka

10.11.

PASAULES MŪZIKAS FESTIVĀLS PORTA 2018
SAM LEE / SHISHANI & The NAMIBIAN TALES

18.00

08.11.

VEIDENBAUMS UN VEIDENBAUMS.
DIVI BRĀĻI. Poētiska lekcija.

19.00

Vilis Daudziņš, Mārtiņš Meiers, Jēkabs Nīmanis

18.11.

PUSNAKTS ŠOVŠ SEPTIŅOS
ar Jāni Skuteli

19.00

19.11.

BILDES 2018 BLŪZA koncerts
Uz vienas skatuves Latvijas blūzmeņi

19.00

21., 22.,
23. 11.

IGO - PIRMIE 40

Katru koncerta dienu
uz skatuves cita programma, citi mūziķi
Informācija: www.bilesuparadize.lv

19:00

24.11.

IGO - PIRMIE 40

Koncertu noslēgumā Igo uz vienu nakti
atjaunos savu leģendāro
mūzikas klubu "u.t.t"

18:00

22:00

13.11.

19:00

PIRMATSKAŅOJUMS

Mūzikas nama DAILE 5. dzimšanas dienā!
RAIMONDS PAULS un DAUMANTS KALNIŅŠ
TIKŠANĀS DAILĒ

Stīgu orķestris, diriģents Kaspars Ādamsons
Mūziķu grupa Raimonda Macata vadībā

14., 15. un 16. novembrī
plkst. 19.00

RAIMONDS PAULS un DAUMANTS KALNIŅŠ
TIKŠANĀS DAILĒ

Stīgu orķestris, diriģents Kaspars Ādamsons
Mūziķu grupa Raimonda Macata vadībā

www.dailesnams.lv

Informācija: anda@dailesnams.lv

Bilētes "Bilēšu Paradize" tirdzniecības vietās un www.bilesuparadize.lv

NOVEMBRĪ PIEDĀVĀJAM IEGĀDĀTIES SPĒLES PAR SAULAINĀM CENĀM

100 VISPOPULĀRĀKĀS LATVIEŠU DZIESMAS • notis • akordi • dziesmu teksti

LATVIEŠU DZIESMAS

1. DAĻA

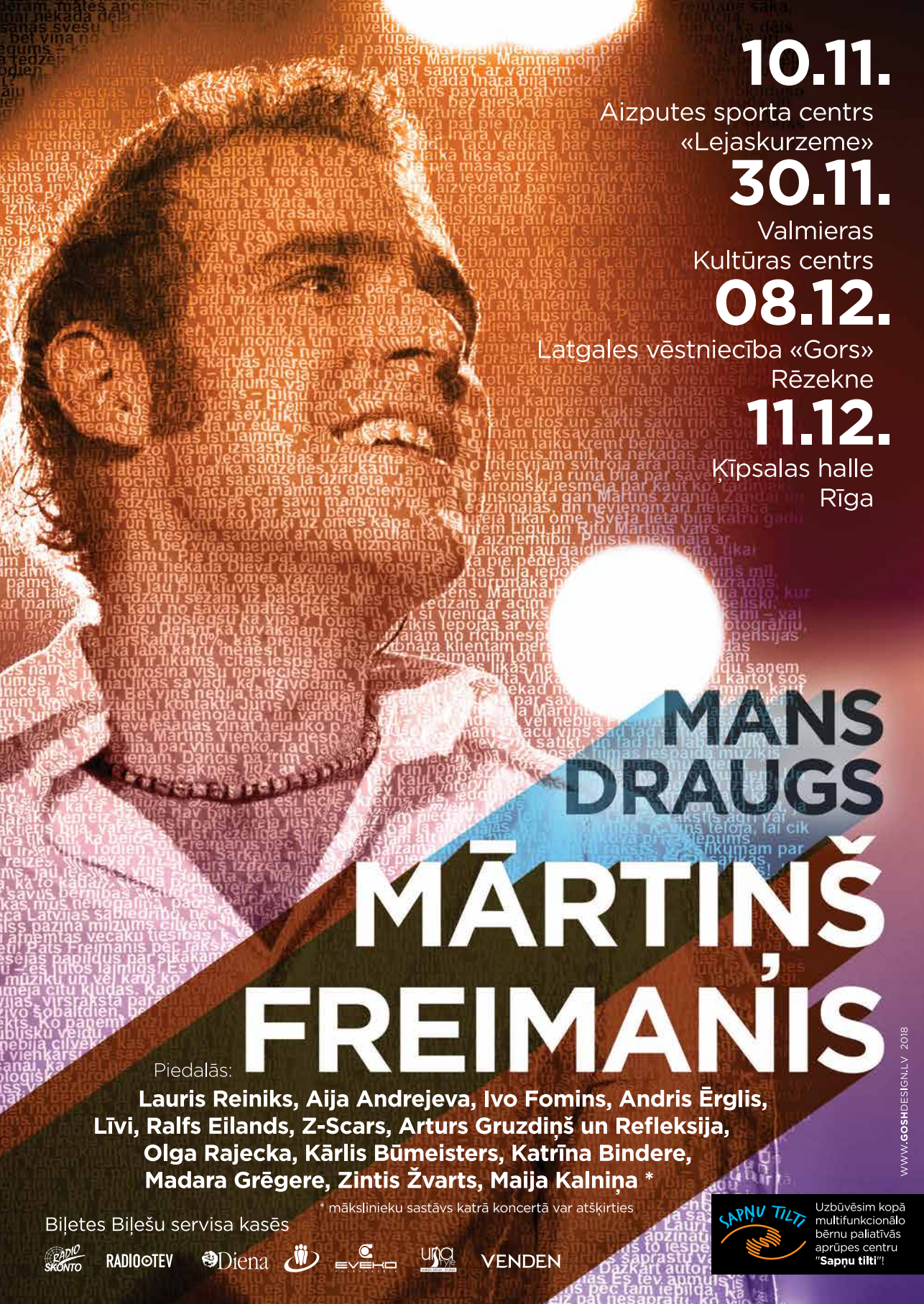
LV 100

MICPUS REGA 100 Most Popular Latvian Songs

30

Atzīmējot Latvijas valsts simtgadi, ir apzinātas un apkopotas nošu grāmatā tās dziesmas, kuras latviešiem bijušas nozīmīgas jau tad, kad valsts tika dibināta, un ir nozīmīgas arī tagad, kad svinam svētkus.

DAUDZ LAIMES, LATVIJA!

10.11.

Aizputes sporta centrs
«Lejaskurzeme»

30.11.

Valmieras
Kultūras centrs

08.12.

Latgales vēstniecība «Gors»
Rēzekne

11.12.

Ķīpsalas halle
Rīga

**MANS
DRAUGS**

MĀRTIŅŠ ' FREIMANIS

Piedalās:

**Lauris Reiniks, Aija Andrejeva, Ivo Fomins, Andris Ērglis,
Līvi, Ralfs Eilands, Z-Scars, Arturs Gruzdiņš un Refleksija,
Olga Rajecka, Kārlis Būmeisters, Katrīna Bindere,
Madara Grēgere, Zintis Žvarts, Maija Kalniņa ***

* mākslinieku sastāvs katrā koncertā var atšķirties

Bilētes Bīlešu servisa kasēs

SAPŅU TILTĪ
Uzbūvēsim kopā
multifunkcionālo
bērnu paliatīvās
aprūpes centru
"Sapņu tilti!"

ĪPAŠIE PIEDĀVĀJUMI PIRCĒJA KARTES ĪPAŠNIEKIEM!

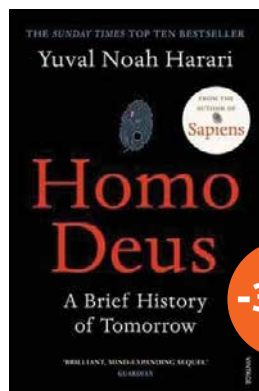
Plastilīns,
akvareļkrāsas
un guaša
JĀNIS ROZE

-20%

Grāmata

€ 6,47 € 9,95

-35%

Koka rotaļlietas
BIGJIGS TOYS

-20%

Piedāvājums spēkā, **uzrādot Pircēja karti**, no 1. līdz 30. novembrim visās grāmatnīcās JĀNIS ROZE.

SAŅEM ATLAIDES ARĪ PIE MŪSU SADARBĪBAS PARTNERIEM

-20%

OPTIKA
metropole -10%

Alus Lingua
Valoza • Konaģācija • Pivarkultūra • Tūksojami

-15%

Tev
Skaistajai -10%

-10%

Mikrofons -5%

Vairāk informācijas meklē www.jr.lv

Lilija Berzińska

SKELETS SKAPĪ

Ar autores ilustrācijām

Lilijas Berziņskas grāmatai "Lamzaks meklē Lamzaku" nu ir tapis turpinājums. "Skelets skapī" atkal ļauj satikties gan ar žiperīgo Sipriki, lādzīgo Lamzaku un ēdelīgo Krakānu, gan ar racionālo domātāju Acaini un vientulības cienītāju jūras ezi Boiku, taču jūrmalas ciema iedzīvotāju saime tagad ir kļuvusi krietni kuplāka. Lasītājam tiek prieks iepazīt jūras braucēju Vilku un sen zudušajam draugam uzticīgo kurmi Migriki, Puskuitalu, kura meklē savu otru pusi, negausīgo Plikadīdu un Ūdensmērītāju, kurš nemitīgi tiecas pēc kāda mērķa, un vēl citas būtnes – maigas, apcerīgas, draiskas, smējīgas un aizdomīgas. Un, kā jau dzīvē gadās, katrai ir savs skelets skapī.

Grāmatas māksliniece Katrīna Vasiļevska

 Dienas
Grāmata

www.dgramata.lv